

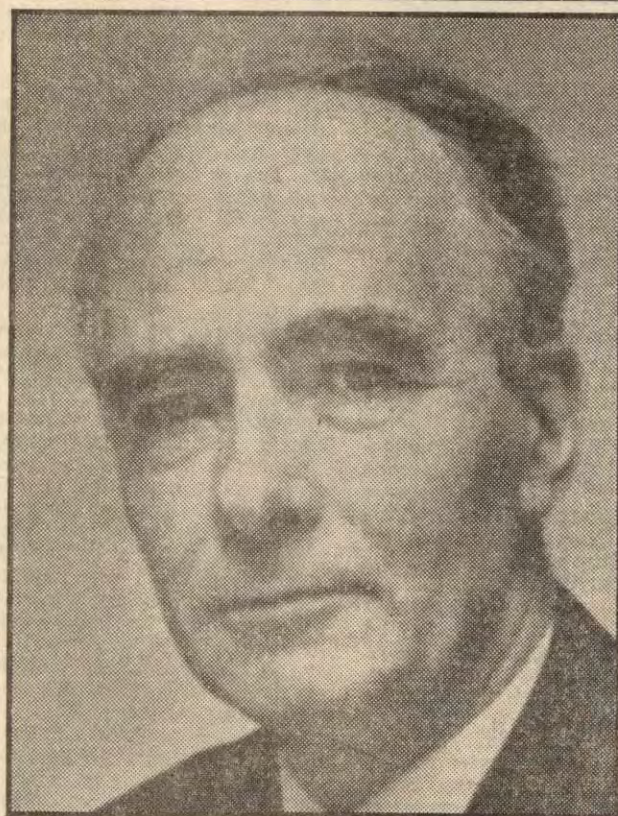
EINAR GERHARDSSEN:

- Derfor stemmer jeg JA

SIDE 4

JA til samarbeid - JA til A-regjering

Duellen Bratteli -Borten

Folkeavstemningen gjelder i første rekke ikke regjeringssituasjonen — men statsminister Trygve Bratteli gjorde det igjen klart at det ville være naturlig for Regjeringen å gå ved et nei fordi det ville rive vekk hele grunnlaget for Regjeringens virksomhet. Den mest sannsynlige statsministerkandidat ved et nei, er Senterpartiets leder Per Borten som møtte Bratteli i duellen i går. Kommentarer side 14.

JA ved folkeavstemningen betyr:

- 1 Norge fører videre sitt samarbeid med andre demokratiske land i Vest-Europa. Sammen med Storbritannia, Danmark og Irland slutter vi oss til Det europeiske fellesskap.
- 2 Norge blir representert og får medbestemmelse i de EF-organer hvor viktige beslutninger blir tatt for hele Vest-Europas framtid.
- 3 Tryggere arbeidsplasser, sterkere økonomisk vekst, økte lønninger.
- 4 Større mulighet for løsning av sosiale oppgaver. Sterkere innsats i distriktspolitikken. Internasjonalt samarbeid for miljøvern.
- 5 Bedre kontroll med multinasjonale selskaper og kapitalkreftene. Felles beredskap mot inflasjon og konjunktursvingninger.
- 6 Industriell utnyttelse i Norge av Nordsjø-oljen og avgjørende innflytelse på EFs energipolitikk.
- 7 Medbestemmelse i EFs framtidige skipsfartspolitik.
- 8 Garantert inntektsnivå for jordbrukerne — garantert avsetning for fisk på Vest-Europas tollfrie marked.
- 9 Solidaritet med den faglige og politiske arbeiderbevegelse i Vest-Europa.
- 10 Regjeringen Bratteli fortsetter.

PASIENTER

Vi tjener mest på oljen innenfor EF

Vår rett til å bestemme over våre oljeforekomster er den samme i EF som utenfor. Prisene på råolje bestemmes av oljeselskapene og de største oljeproduserende land.

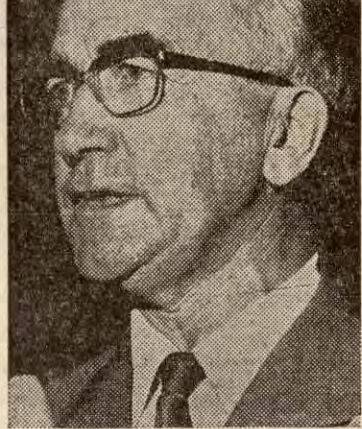
Vi får langt mer ut av vår nye naturrikdom dersom vi videreforedler den i Norge. Men petrokjemisk industri krever et stort marked – EF-markedet.

Ingen vil ta risikoen med milliardinvesteringer i petrokjemisk industri om vi blir stående utenfor EF. En handelsavtale er ikke sterk nok garanti.
Vær deg ditt ansvar bevisst.

**stem
JA**

Kartellformannen, N. R. Mugaas. Otto Totland, Handel og Kontor.

ten mister visse styringsmuligheter vil også fagbevegelsens muligheter til å prege samfunnsutviklingen — gjennom en Arbeiderparti-regjering, for eksempel — bli tilsvarende redusert.»

Kaare Sandegren:

— I og utenfor EF fører hvert land den inntektspolitikk og den distriktspolitikk de ønsker. Dette må slås kategorisk fast. Påstander i andre retninger er usanne. Det økonomiske og monetære samarbeidet som det legges opp til, har til hensikt å vinne styring over økonomiske forhold mellom landene og dermed hjelpe til med å få bedre styring med den økonomiske utviklingen og sysselsettingen i hvert enkelt land. Fagbeve-

Torsdag åpent til kl. 18.00
BO-KREDITT

Skippergt. Tlf. 20 77 26
Pilestredet Tlf. 20 43 18

sens muligheter til å få bedre styring med samfunnsutviklingen øker på denne måten.

Forbundsformenn sier JA fordi EF betyr *Samarbeid mellom nasjoner* og **TRYGGE arbeidsplasser**

30 av formennene i de om lag 35 LO-forbundene har skrevet under oppropet som står på første side i dagens avis, der Arbeiderpartiets velgere oppfordres til å stemme ja til norsk medlemskap i EF. Arbeiderbladet har snakket med noen av dem, og bedt dem kort grunngi sin stemmegivning.

Tor Axelsen

— Som faglig tillitsmann er det naturlig å se på hvilke alternativer som vil gi medlemmene de beste lønns- og arbeidsvilkår. Det er på det rene at en svakere økonomisk vekst i samfunnet generelt også betyr svakere lønnsutvikling for de offentlig ansatte, sier formannen i Statstjenestemannskartellet, N. R. Mugaas.

Den vesentligste årsaken til at jeg stemmer ja, er likevel at jeg som sosialdemokrat tror på samarbeid mellom mennesker og nasjoner. Jeg ser en utvidelse av EF som en ytterligere utvikling i retning av samarbeid i Europa og i verden. Sier vi nei nå, har vi for lange tider ødelagt mulighetene til å være med på å bygge en bedre verden. For meg står EF som et middel til avspenning, ferd og trygghet, sier Mugaas.

— Mitt EF-standpunkt bunner vesentlig i at internasjonalt samarbeid er i samsvar med mitt politiske grunnsyn, sier formannen i Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, Lage Haugness. — Jeg ser et utvidet EF særlig viktig som fredsbevarende faktor.

Som faglig tillitsmann er selvsagt også de økonomiske sider av saken av stor betydning. Graden av økonomisk vekst har direkte betydning for våre medlemmer. Dersom veksten blir mindre, er reduksjonen av byggevirksomheten det første det gripes til. For trelast-wallboard- og sponplateindustrien er eksporten av svært stor betydning. Hensynet til arbeidsplassene og medlemmene teller derfor sterkt med når jeg stemmer ja, sier Lage Haugness.

— Jeg stemmer ja fordi jeg er overbevist om at vi alle er best tjent med et godt og omfattende internasjonalt samarbeid. Det europeiske fellesskap tjener et slikt mål, sier formannen i Norsk Sjømannsforbund, Henrik Aaserød.

— Medlemskap i EF er også til fordel for næringen og dermed sjøfolkene. Det er en forutsetning for vår handelsflåtes fortsatte eksistens at den kan konkurrere på i Europa og i verden på samme nivå som andre lands handelsflåter. Ved siden av EFs fredsbevarende faktor, både når det gjelder fred i år del av Europa og avspenning mellom øst og vest, veier hensynet til arbeidsplassene mest når jeg velger å stemme ja, sier Aaserød.

— Jeg legger vekt på betydningen av trygge arbeidsplasser, fortsatt vekst i norsk næringsliv og en god miljøutvikling, sier formannen i Handel og Kontor, Otto Totland.

— Jeg tror at EF er av vesentlig betydning i arbeidet for en rekke saker av mellomfolkelig karakter som bare kan løses gjennom et forpliktende samarbeid i et større fellesskap. Jeg stem-

Formannen i Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, Lager Haugness.

mer for EF fordi jeg har tillit til de politikere som anbefaler det forhandlingsforslag som er oppnådd, sier Totland.

Folkeavstemningen om EF er ikke slik mange tror, er valg mellom den situasjon vi har nå og et medlemskap i EF. EFTA går helt eller delvis i oppløsning, og dermed oppstår en helt ny situasjon for vårt land, sier formannen i Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, Age Petersen.

— Valge er mellom medlemskap i EF og en handelsavtale, sier han. — For min del er jeg overbevist om at den beste løsningen for Norge er å gå med i EF som fullt medlem. En handelsavtale vil etter mitt syn skape varig usikkerhet, noe som først og fremst vil ramme lavtlønnsarbeiderne, særlig de som har sine arbeidsplasser ute i distriktene, f. eks. i hermetikkindustrien og fiskeindustrien.

Jeg vil også gjerne si at et EF-medlemskap gir langt større muligheter for en god økonomisk framgang, og dermed tryggere arbeidsplasser, sier han.

Den perioden vi har vært med i EFTA har betydd mye for norsk eksportindustri. De har vært rike vekstår. Når EFTA nå helt eller delvis går i oppløsning, faller dette tolfrie markedet bort.

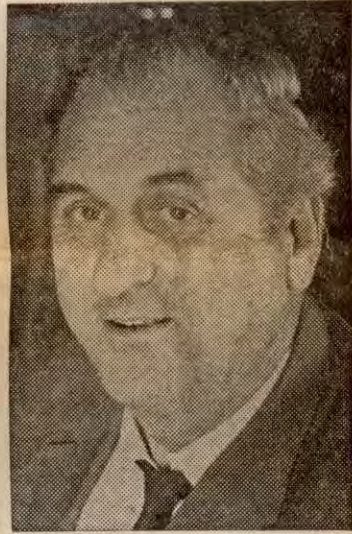
Finn Nilsen, Bekledningsarbeiderforbundet.

Eksportindustrien får dermed store problemer, noe som også vil forplante seg til hjemmeindustrien. Blant dem er de industrier vårt forbund representerer, sier formannen i Bekledningsarbeiderforbundet, Finn Nilsen.

— For min del er jeg derfor overbevist om at et EF-medlemskap er det som best trygger arbeidsplassene her i landet, sier han, og føyer til at bekledningsindustrien for så vidt ikke om vi ser det isolert, berøres av EF-medlemskap. — Men vi ønsker å være med på å utforme den felles handels- og industripolitikken, noe som også får store virkninger for våre industrier, sier han.

— Vår bransje får en stor oppgave innenfor EF, sier formannen i Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet, Eivind Strømmen. — Vi vil kunne gi et aktivt bidrag i form av miljøvern, og da ikke bare mentalt, og vi vil kunne sikre arbeidsplassene bedre enn hittil, fordi vi må regne med langt lengre sesonger med reisende når de som har besøkt oss, forteller hva vi kan tilby av aktiviteter.

EF har også et distriktsutbyggingsfond som også Norge vil få fordel av, fortsetter han. — Vi vil kunne kreve og vil få midler til utbygging av utkantstrøk, ikke bare for industri, men også for

Age Petersen, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund.

servicenæringene, sier Strømmen, som også understreker at vi ved EF-medlemskap får et marked på 260 millioner mennesker hvor passtvangen etter hvert skal falle bort. Det er etter hans mening rimelig å tro at dette vil bety en stor øking av turisttrafikken i vårt land som har god plass og virkelige naturherligheter å by på.

For meg er den politiske siden av saken det vesentligste, sier formannen i Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund, Erling Johansen. — Vi har tradisjonelt bygd på kontakt over landgrensene. Nå får vi anledning til å prøve det i praksis, og selv om samarbeidet bare gjelder en begrenset del av verden, vil det klart få konsekvenser også for annet, internasjonalt samarbeid.

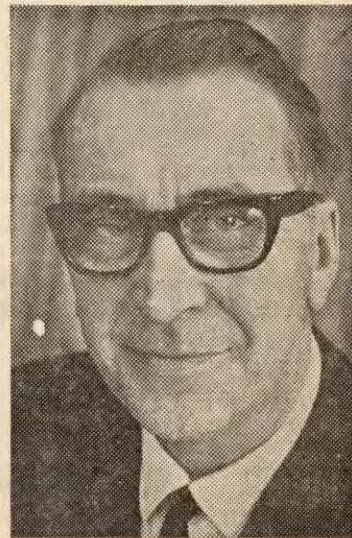
Den økonomiske siden av EF-medlemskapet er selvsagt også av stor betydning. Selv om våre medlemmer ikke arbeider i bransjer som direkte berøres av om vi blir med i EF eller ikke, virker den alminnelige økonomiske veksten inn også på deres lønns- og arbeidsvilkår. Også på dette området er medlemskapsalternativet klart det beste, sier Erling Johansen.

Henrik Aaserød, Norsk Sjømannsforbund.

Erling Johansen, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund.

Eivind Strømmen, Hotell og Restaurantarbeiderforbundet.

Arbeiderbladet

Grunnlagt 1884

Ansvarlig redaktør

REIDAR HIRSTI

Nyhetsavdelingen:

Redaktører

THOR BJURSTRØM EGIL HELLE

Foran
valgets dag

Så er debatten over, og i morgen tidlig begynner folk over hele landet sin vandring til valglokale. Det blir to viktige dager, som vil avgjøre så mye av vår skjebne i de åra som kommer.

Debatten har vært lang og intens, og ordkrigen har ofte vært hissig og grov. Når «uværet» er over, vil nok mange helst glemme sine ord og argumenter i kampens hete.

I de siste ukene og månedene har folket vasset i en flom av informasjon og dystre spådommer, og for mange har det sikkert ikke vært så lett å få et klart bilde av saken. Derfor blir det vel i første rekke et spørsmål om tillit. De fleste må selv avgjøre hvem og hvilke informasjon de vil og kan stole på.

Det er en enstemmig regjering og et overveldende flertall i Stortinget som ber folk om å stemme ja. Det er få sindige mennesker i Norge som virkelig tror at disse instansene vil selge Norge eller noe av sin egen politiske makt og innflytelse. Det ville jo også være fullstendig meningsløst.

Det store flertallet i alle våre folkevalgte organer er sikker på at Norge vil tjene på et medlemskap i EF. Det vil gi oss større økonomisk vekst og økt sosial trygghet. Vi får økt med-

innflytelse i et samvirkende Europa, hvor alle land er avhengige av hverandre. Vi vil sikre en varig fred og stabilitet i vår verdensdel, og samtidig får vi en større mulighet til å hjelpe de fattige land i verden. I fellesskap kan vi skape et nytt, bedre og mer menneskelig Europa, for å sitere Willy Brandt.

Dette er den enkle bakgrunn for Regjeringens og Stortingets klare standpunkt, som også betyr en forlengelse av vår utenrikspolitiske hovedlinje gjennom mange år. Går vi inn i det nye fellesskapet, vil vi fortsette vårt naturlige samarbeid med våre naboland i Vest-Europa. Vi vil ikke bli stående alene — som en isolert utkant i nord.

Hvis flertallet sier ja, vil arbeiderregjeringen fortsette.

Hvis vi har større tillit til de kreftene som danner nei-fronten, må regjeringen gå. På mer enn en måte vil vi da havne i en usikker og uklar situasjon, og det er umulig å si hvordan det hele vil ende. Ingen av oss kan se bort fra denne siden av saken når vi avgir vår stemme.

Og sier flertallet nei, vet vi også lite om vårt framtidige forhold til Europa og fellesskapet. Nei-fronten er delt i en rekke fraksjoner og meningsretninger, og den har ikke noe realistisk og troverdig alternativ å by oss. Vi vil gå inn i et kartløst og ukjent terreng, som kan gi oss mange og ubehagelige overraskelser.

Slik er vår situasjons-bedømmelse foran de to avgjørende avstemningsdagene, og det er mot denne bakgrunn vi må ta vårt standpunkt. Det ligger et stort ansvar på hver enkelt av oss, og dette ansvaret kan ingen av oss rømme fra. Hvis vi unnlater å bruke vår stemmerett, lar vi andre bestemme for oss. Men ansvaret har vi like fullt.

Det siste spøkelse

En av Kommisjonens ansatte eksperter, energidirektør Fernand Spaak, har i et foredrag i London gitt uttrykk for at en eventuell fortrinnsrett til Nordsjø-oljen bør gå i favør av Fellesmarkedet fremfor noen nasjonalstat. Og han har skissert hvordan dette etter hans syn bør praktiseres.

I Brussel opplyser man at Spaak helt ut talte på egne vegne. Europakommisjonen har ikke behandlet noe forslag om en slik ordning, og de nåværende medlemsland har ingen planer om å endre de gjeldende regler. Storbritannia og Norge har dessuten protestert mot Spaaks uttalelser som er egnet til å skape misforståelser. De aktuelle Nordsjø-land, Storbritannia, Danmark og Norge, har en selvsagt rett til å følge sin nasjonale politikk på olje-

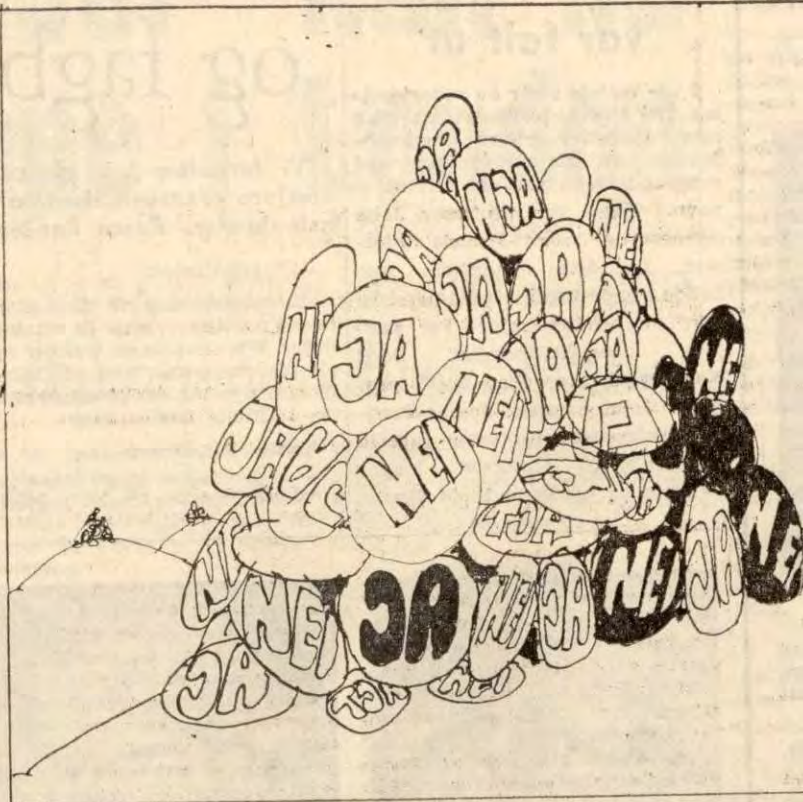
området også som medlemmer av EF.

Med dette skulle saken være oppklart. «Nei»-fronten har likevel grepet Spaaks funderinger, gjengitt i Arbeiderbladet torsdag, og montert dem til et hovedspøkelse foran folkeavstemningen. I Dagbladets hovedtittel er perspektivet blitt: «Vi taper kampen om oljen».

Det er nifst å oppleve et slikt lettvinnt spill med fundamentale verdier for vårt land. Oljen er viktig i seg selv, det vet Dagbladet. Dessuten er den på vei til å bli et viktig element i vår utenrikspolitiske situasjon.

Norge ser ut til å bli et oljeland av betydelig format i en verden som trues av energikrise. EF er selvsagt interessert i norsk olje. Men det gjelder ikke bare EF — kanskje er EF den uskyldigste kunde. Takket

LEK MED ILDE

— Så setter vi punktum for demagogien med litt py...

være den teknologiske utvikling ligger vårt land nå i skjæringspunktet mellom to av supermaktene. Begge er på hver sin måte interessert i de norske energiperspektiver.

Den som tror at et lite land med fire millioner mennesker kan beherske enorme naturressurser utenfor sine egentlige landegrensler bedre a l e n e enn i forståelse med naturlige partnere og venner, må være særdeles naiv. Hvis noe land i verden bør være interessert i forankring av håndfast natur, knyttet til interesser og ikke bare til moral, så er det Norge.

Innenfor EF kan Norge verge seg og sine interesser gjennom direkte innflytelse i de avgjørende organer — i siste instans gjennom veto. Vi tror aldri det blir påkrevd, men muligheten eksisterer.

Utad, altså også overfor supermaktene, betyr EF-medlemskap en klar beskyttelse, en trygghet mot press og andre overraskelser som har bakgrunn i det stadig stigende energibehov.

En slik trygghet kan ikke skapes på noen annen måte. EF er en garanti for den største nasjonale selvråderett av de alternativer som kan komme på tale. Og dette gjelder i særlig grad oljen.

Nei-koalisjonen

Det forsikres stadig at folkeavstemningen om EF ikke har noe med vår sikkerhetspolitikk å gjøre. Men det lar seg ikke nekte at hvis det blir flertall for nei, vil det samtidig bli en seier for en rekke kjente NATO-motstandere som har spilt en ledende rolle i kampen mot norsk medlemskap i EF. — Vi nevner noen navn: Karl Evang, Trond Hegna, Ragnar Kalheim, Thorbjørn Berntsen, Sigurd

arbeiderpartiet

OSLO ARBEIDERSAMFUNN har sammenkomst i Samfunnssalen tirsdag 26. september kl. 19.00. «Folkeavstemningen om EF — hva nå?» — Innledere: stortingsmann Tor Oftedal (A), stortingsmann Helge Seip (V) og sekretær D.N.A., Ronald Bye. Ordskifte. Hilvéns trio, serveringspause, opp-treden av dansegruppe fra Fagerborg skole. — Adgang for interesserte.

SAGENE KVINNELAG har møte i Arendalsgt. 3, mandag 26/9 kl. 19.30. Dagsorden på møtet. — Kaffe — utlodning. ØSTKANTENS KVINNELAG har møte mandag 25. september kl. 19.00 i Prøvesalen, Østkanten Folkets Hus. — Dagsorden på møtet.

Evensmo, Einar Førde, Bjørn Tore Godal, Rune Gerhardsen, Finn Gustavsen, Reidar Larsen, Leif Johansen, Sigurd Allern, Trond Øgrim og Ole Kopreitan.

Disse personene er altså blant de 7 prosent av det norske folk som ifølge en Gallup i november i fjor mener at NATO øker faren for krig. De eldre blant disse nei-lederne har trodd det helt siden Norge sluttet seg til NATO i 1949.

Men i dag er krigsfaren i Europa mindre enn noen gang siden 1949, og et solid flertall av folket mener at NATO bidrar til å bevare freden.

Blant nei-lederne er ellers folk som Per Borten, Gunnar Garbo og Hallvard Eika, som nylig var for norsk medlemskap i EF. Nå er de med i vardebrennerforeningen for å mobilisere folket mot Stortingets flertall og mot EF. Og så har vi formannen for Folkebevegelsen da, Hans Borgen. Han som i 1952 stemte mot medlemskap i Nordisk Råd.

Jo — det blir en eiedommelig koalisjon som — hvis det mot formodning skulle bli nei — skal dra til Brussel og forhandle om en handelsavtale.

Satser på miljøvern

Etter første halvår er omsetningen i Forlagshuset A/S Hjemmet gått opp med 42 prosent sammenliknet med første halvår i fjor. Totalt ventes årsomsetningen å komme opp i ca. 65 millioner kroner mot 46 millioner i fjor.

Firmaets trykkeri er under utvidelse innenfor rammet av en total investering på 20 millioner kroner. Av dette vil 1,5 millioner gå med til bygging av et gassrenseanlegg som ledd i bedriftens eget miljøvernarbeid, heter det i halvårsberetningen.

Det nasjonale miljøvernarbeid er også betenkt med midler, og om kort tid går firmaet og ukebladet Hjemmet ut med en landsomfattende konkurranse for skolebarn, arrangert i samarbeid med kirke- og undervisningsdepartementet. Temaet er miljø- og naturvern, og opplegget sikter på å aktivisere skolebarn over hele landet innenfor dette området.

Nylig innledet firmaet også et samarbeid med Det Norske Flyktningeråd om byggingen av et helsesenter i Senegal. Av allmennnyttige tiltak her hjemme som nyter godt av firmaets støtte er

ledelse gå ved nei

Telefonsentralmontørenes forening ved Standard Telefon og Kabel-fabrikk oppfordrer i en uttalelse LOs ledelse om å gå av dersom det blir nei-flertall ved folkeavstemningen. LOs engasjement på ja-siden i EF-saken beklages, fordi foreningen ikke ser at fagbevegelsens målsetting er forenelig med Roma-traktatens prinsipper. Foreningen tar avstand fra at medlemmenes penger brukes til ansettelse av korttidssekretærer. Uttalelsen konkluderer slik:

— Når man kan lese i pressen hvor stor forståelse LO-ledelsen har for Brattelis erklæring etter Gjøvik-møtet «hvis det blir nei ved folkeavstemningen må Arbeiderpartiregjeringa ta konsekvensen av dette og gå av», vil vi tillate oss å spørre: Bør ikke LO-ledelsen også ta konsekvensen av et nei fra fagbevegelsen og gjøre et samme.

Idrettsbevegelsen som gjennom Donald Duck-fondet har fått 20 000 kroner til treningssamlinger for lovende småalpinister og sprinttalenter, likesom Kongsberg IF har fått 20 000 kroner til utdanning av idrettsledere.

EF-saken og fraksjonsvirksomhet

Av Tor Aspengren

Jeg forstår av Oslo Litograf- og Kjemigrafforenings svar at den føler seg støtt over at jeg i mitt brev av 18. august brukte uttrykket «fraksjonsvirksomhet». Det skulle gå tydelig fram av mitt brev at dette uttrykket ikke var myntet på foreningen. Det jeg skrev var: «Enkelte innenfor fagbevegelsen ville ikke vente så lenge. De hadde tatt sitt standpunkt mot medlemskap i EF alt i 1961. De holdt fast ved dette, og en del av dem gikk inn i Folkebevegelsen mot medlemskap og begynte en planmessig fraksjonsvirksomhet innenfor fagbevegelsen» (Understrekningen gjort av meg).

Det skulle gå tydelig fram at jeg sikter til enkeltpersoner i arbeiderbevegelsen skulle vi vel fra tidligere vite hva som menes med fraksjonsvirksomhet. Det

er en virksomhet utgått fra en gruppe enkeltpersoner med sikte på å motarbeide eller forandre organisasjonens offisielle politikk. At disse kan ha fått tilslutning til sitt syn fra forbund, foreninger og klubber, er en sak for seg. Selvsagt er det tillatt å ha ulike meninger. Men je små beklage at man innrømmer en fraksjon friere spillerom enn en ansvarlig ledelse. Ingen vil vel for alvor påstå at Folkebevegelsen har drevet noen allsidig informasjonsvirksomhet, men i de uttalelser som er kommet til oss blir vår informasjonsvirksomhet omtalt som ensidig. Av oss forlanger man altså en nøytral holdning. Det er, etter min mening, ingen konsekvens i dette.

Med hilsen

Landsorganisasjonen i Norge
Tor Aspengren

Britene
har sagt

JA

Irene
har sagt

JA

Danskene
vil si

JA

Nordmennene
må si

JA

STEM JA

24. og 25. SEPTEMBER

«JA TIL EF»-AKSJONEN

EF-medlemskap og inntektsutvikling

Undertegnede sosialøkonomer arbeider med økonomisk politikk og langtidsplanlegging i sentraladministrasjonen. Vi beklager at det nå i EF-debatten blir gitt misvisende opplysninger om forskjeller i inntektsutviklingen ved de to alternative tilknytningsformer.

Det blir hevdet at EF-medlemskap vil kunne gi klart sterkere økonomisk vekst enn en handelsavtale. Vi konstaterer at mange fremtredende økonomer ikke deler denne oppfatning. Det er bl. a. understreket at nasjonale styringsmuligheter blir svekket ved medlemskapalternativet.

Selv om en forutsetter at EF-medlemskap gir sterkere økonomisk vekst, noe som er usikkert, er de annonser som for tiden verserer i dagspressen med påstander om tap for arbeidstakere og trygdede ved en handelsavtale, direkte villedende. Vi vil i den anledning understreke:

1. Forutsetningen om sterkere økonomisk vekst bygger på antagelser om økt yrkesdeltaking av kvinner og økt bruk av utenlandsk arbeidskraft. Inntekten pr. sysselsatt vil under disse forutsetninger øke mindre enn den totale inntekt.
2. Det er videre forutsatt økt import av kapital. Denne utenlandske kapitalen vil ta sin del av inntektsøkningen.
3. For å få en eventuelt sterkere vekst kreves det at investeringene holdes på et høyt nivå. Det er tvilsomt om dette kan gjennomføres med et friere kapitalmarked uten at kapital-eiernes andel av inntekten går opp og lønnstakernes ned. Dette vil i så tilfelle medføre en skjevare inntektsfordeling.
4. Det som betyr noe for den enkelte arbeidstaker, er hans disponible inntekt. I årene etter krigen har arbeidstakernes disponible inntekt økt svakere enn nasjonalproduktet. Denne utvikling vil sannsynligvis fortsette i årene fremover.

Svein Blix
Tove Strand Gerhardsen
Jan Gregersen
Jan Halvorsen
Knut Eggum Johansen
Jan Isaksen
Melchior Joranger
Alfred Kvalheim
Thorvald Moe

Torstein Moland
Leif Asbjørn Nygaard
Odd Solbraa
Olav Strømme
Svein Sæterdal
Jostein Tjøre
Arund Utne
Lars Wilhelmsen

Utenriksminister CAPPELEN: INGEN TVIL TIL STEDE

Nordsjø-oljen er fullt og helt norsk eiendom

NORSK OLJE-INDUSTRI I FARE UTENFOR EF

Oljen og gassen på den norske kontinentalsokkelen er fullt og helt norsk eiendom, og et medlemskap i Det europeiske fellesskap vil ikke endre på det. Medlemskap vil tvertimot gi Norge mulighet til å bygge opp én egen petro-kjemisk industri slik at en vesentlig del av

bearbeidingsverdien for oljeproduktene blir i landet. En handelsavtale vil ikke kunne sikre dette, men vil kunne medføre at Norge bare blir et råvareeksporterende land. — Oljen som finnes på den norske kontinentalsokkelen er norsk eiendom og blir av alle be-

traktet som norsk eiendom på samme måte som forholdene er på henholdsvis den danske, nederlandske og britiske kontinentalsokkel, sa utenriksminister Andreas Cappelen på en pressekonferanse i går.

Han kommenterte de forsøk som i går ble gjort fra Folkebevegelsens og Dagbladets side for å skape det inntrykk foran folkeavstemningen at norsk råderett over

hadde uttalt at EF-området burde få spesielle rettigheter i Nordsjøen. I en presisering fra Brussel etter Spaaks tale i London ble det sterkt understreket at Spaak uttalte dette som sin høyst private mening og at det ikke foreligger slike planer fra kommisjonens side

Spaaks uttalelser som rene filosoferinger. — Det er helt klart at Norge eier oljen. Det har aldri vært spørsmål om annet, sier Thomas.

I en melding som industridepartementet har sendt ut vises det til en uttalelse som det britiske utenriksdepartementet sendte ut torsdag og som tar skarpt avstand fra Spaaks uttalelser. Man understreker sterkt norsk eiendomsrett til naturressursene på kontinentalsokkelen og at det er opp

til norske myndigheter å bestemme hvordan de skal utnyttes.

— Det norske konsesjonssystem er allerede i prinsippet basert på likebehandling av norske og utenlandske selskaper. Systemet strider derfor ikke mot EFs regler om etableringsrett eller retten til tjenesteytende virksomhet. Det er intet i Spaaks foredrag som endrer ved prinsippet om at det er det enkelte medlemsland som har det fulle herredømme over sin egen

A Svein Andreassen

Rent filosofiske betraktninger

I et intervju i Dagbladet i går, karakteriserer direktør Fox Thomas jr. i Phillips Petroleum Co.

oljeressursene i Nordsjøen vil komme i fare ved et medlemskap. Utgangspunktet for utspillet fra EF-motstanderne var en uttalelse fra generaldirektør Ferdnand Spaak i EF-kommisjonen, som